Núm. 181 Abril de 2014 **laburxa.cat**

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3

Avança la cooperativa d'habitatge a Can Batlló

El projecte de cooperativa d'habitatge en règim de cessió d'ús a Can Batlló pren forma. Es construiran 30 pisos amb espais comuns, en base a un model sostenible i autogestionat, en el que la propietat resideix en la cooperativa, i els socis tenen un dret d'ús indefinit amb el pagament d'una quota.

Pàg. 3

Es privatitza el Castell de Montjuïc

L'històric Castell de Montjuïc ha deixat de ser de lliure accés i ara cal pagar una entrada de 5 € per poder-lo visitar. S'ha adjudicat la gestió a Magma Cultura, dirigida pels germans del president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i pel que cobrarà 1,8 milions d'euros.

Pàg. 12

Entrevista:

LaCol, arquitectura per a la transformació social

Es suspèn el desallotjament de Can Vies

El Centre Social Autogestionat Can Vies es troba des de fa mesos sota l'amenaça d'un desallotjament que durant les dates d'impressió d'aquesta publicació ha quedat paralitzat, segons ha assegurat el regidor del Districte de Sants-Montjuïc, Jordi Martí, a la Plataforma de Suport a Can Vies.

Tot i això, la campanya per a que Can Vies es quedi al barri segueix activa, ja que cal recordar que l'Ajuntament de Barcelona i el Jutjat de Primera Instància 6 de Barcelona van acordar l'execució del desallotjament de Can Vies a partir de l'1 d'abril, tal com indica l'auto judicial.

Pàg 6-8

EDITORIAL

A La Burxa #SomCanVies

La Burxa no seria el que és sense Can Vies, els espais pels que transitem les persones i col·lectius ens defineixen, i La Burxa, en els 16 anys que porta al barri, només ha tingut una única i apreciada seu, Can Vies. La seva història i el seu present s'han dibuixat a Can Vies per projectar-se cap a Sants i barris veïns.

Un mitjà de comunicació nascut a un Centre Social Autogestionat pot ser objectiu? Nosaltres proclamem la nostra subjectivitat en tant a riquesa, donem veu a les conquestes de la lluita veïnal, a les iniciatives de l'esquerra anticapitalista, als projectes cooperatius, a les experiències d'ocupació i autogestió, als clams que ens arriben des dels feminismes i els col·lectius LGBTQ, a les alternatives en educació, salut, consum, habitatge, oci, cultura i un llarg etcètera. Denunciem les estratègies de la por que es manifesten en pràctiques repressives i en discursos carregats d'estigmes en un context en el que afloren les actituds feixistes i la liberalització es consolida a base de tisorades. Però sobretot construïm, i ho fem des del camp de la comunicació en un barri que fa germinar les llavors de canvi que altres sembraren abans. Tota aquesta tasca la portem a terme des d'un espai alliberat que és niu d'experiències emancipadores i focus de pràctiques alternatives que han traspassat les seves parets i s'han instal·lat al carrers i projectes del barri de Sants des de fa 17 anys.

Considerem que no exagerem en afirmar que, a l'igual que La Burxa, moltes trajectòries personals i col·lectives no serien el que són sense Can Vies. Espais com Can Vies sempre seran necessaris, inclús si algun dia la societat que anhelem es fa possible, ja que Can Vies és model i laboratori i tant important és la seva història com l'escenari futur que se'ns presenti. Parlant de futur, nosaltres només en concebem un de possible: Can Vies al barri ara i sempre!

ALTAVEU

El meu cos és un camp de batalla

Acció Llibertària de Sants

A finals de març i primers d'abril Acció Llibertària de Sants ha començat una campanya al barri de cara a parar l'anomenada llei de l'avortament del govern actual.

<<Aquesta llei suposa un atac directe i sense maquillatges a la llibertat de la dona per decidir si vol ser mare o no. Considerar que una dona no pot decidir si vol ser mare o no i deu, simplement, ser-ho és una manera de sotmetre a una persona a una vida que no ha triat. I considerar que una dona ha de ser "assessorada" per prendre les seves pròpies decisions és tractar a la dona com un ésser inferior a qui cal decidir la vida perquè no té capacitat per ella mateixa. Les dues coses, tant sotmetre algú com tractar-lo com un ésser inferior, són formes d'una mateixa idea: l'esclavitud. [...]>>,

No creiem necessari dir molt més sobre una llei de què s'ha explicat més bé tot. Dir que si ens oposem a aquesta llei amb més força és pel greuge i l'atac que ens suposa com a dones i homes que aspirem a ser lliures. Tenim clar que qualsevol llei acaba per ser un instrument dels poderosos per dominar a la gent, per tornar-nos estúpids i incapaços de gestionar els nostres propis assumptes. Tot i això, no podem retrocedir en allò que s'ha conquerit i ja va sent hora que l'oposició a la llei del senyor Gallardón es materialitzi mitjançant la desobediència clara i ferma, així com per l'autoorganització de les veïnes i veïns del barri de cara a assegurar la nostra salut. És per això que Acció Llibertària ha convocat 2 setmanes de lluita a partir del 6 d'abril, omplint el barri amb propaganda i convocant a una assemblea oberta el diumenge 6 d'abril a les 19h a la Plaça de Sants on explicaran les seves propostes de lluita. Recordar que des del moment en què va ser anunciada, aquesta llei ha gaudit de l'oposició i atac de l'ampli espectre del moviment feminista d'una forma generalitzada.

La proposta d'aquesta campanya a Sants va encaminada, per tant, a sumar-se a aquesta oposició i a fer extensible aquesta lluita a la resta de veïnes, fent del barri un exemple de lluita contra aquesta llei.

Esteu totes convidades a lluitar!

Durant aquests mesos moltes mobilitzacions han reivindicat el dret al propi cos. SERGI RUGRAND

MICRO OBERT ★ Envia'ns el teu escrit a *laburxa@gmail.com*

Recordar el passat, projectant-nos en el futur

Oriol Rigola

Amb la mort d'Adolfo Suárez, gran part de la classe política s'omple la boca de les grandeses d'aquell governant que fou l'últim del règim pre-constitucional i el primer del post-constitucional i pare d'allò que oficialment s'anomenà Transició —altres la rebategem com a Transacció—. Cada cop més gent es qüestiona aquell "modèlic canvi de règim", qüestionant que fos modèlic i alhora que fos un canvi. Algunes de les que fa aquesta reflexió varen voler recordar amb unes jornades sota el títol "Llibertat, esperança i desencís als anys 70" per entendre com durant aquells anys quan semblava que tot podia canviar les de baix van ser traïdes per les de sempre.

La idea d'aquest recordatori era aprendre com hem arribat fins on som ara i procurar no repetir alguns errors que es varen donar en aquell moment. En aquest mateix marc, altres persones varen voler recordar com encara no s'ha fet justícia amb les víctimes d'aquella bàrbara època i, coincidint amb el 40è aniversari de l'assassinat de Salvador Puig Antich, se li va retre un sentit homenatge en companyia de les seves germanes. Aquest tingué tres escenaris significatius, el primer el lloc on el varen assassinar, la presó Model, el segon, la seva tomba al cementiri de Montjuïc; i el tercer fou Can Batlló, un espai on conflueixen lluites i reivindicacions actuals de qui se'n varen fer ressò durant aquell acte. Aquest acte comptà amb la presència de Bio-lentos, Iagoalaiaga, Ràbia positiva, Cesc Freixas, Safareig, Juanito Piquete i representants de les lluites contra les tarifes del transport públic, de suport a pres*s, a les víctimes de la repressió actual i als centres socials okupats en perill entre d'altres.

CARTA

Estimat pintor revolucionari

Veí de Sants

Des de sempre, quan veig els vidres d'un banc o d'una empresa multinacional, sigui de menjar, telefonia o roba, que presenta unes frases enginyoses realitzades per alguna persona que fa sentir la seva protesta, a mi, veí del barri, se m'escapa un mig somriure de suport a tant noble causa. Però avui, 20 de febrer, no ha estat així —bé en part sí—. He anat veient algunes pintades en els establiments anteriorment citats i el somriure apareixia en el meu rostre. Però quan he arribat al portal de casa meva i a la façana he vist una pintada reivindicativa, el somriure no ha aparegut, sinó al contrari, m'he cagat en el pintor llibertari que ha decidit, (per una noble causa?), fer una pintada a la façana d'un edifici on només hi viuen veïns del barri.

Espero que hagi estat una confusió d'objectiu, un efecte col·lateral, ja que si ha estat escollit intencionadament m'hauré de començar a preocupar per si els meus veïns amaguen alguna activitat contrària a les revolucions populars.

Es construiran 30 habitatges en règim de cessió d'ús

Cooperativa d'habitatge a Can Batlló

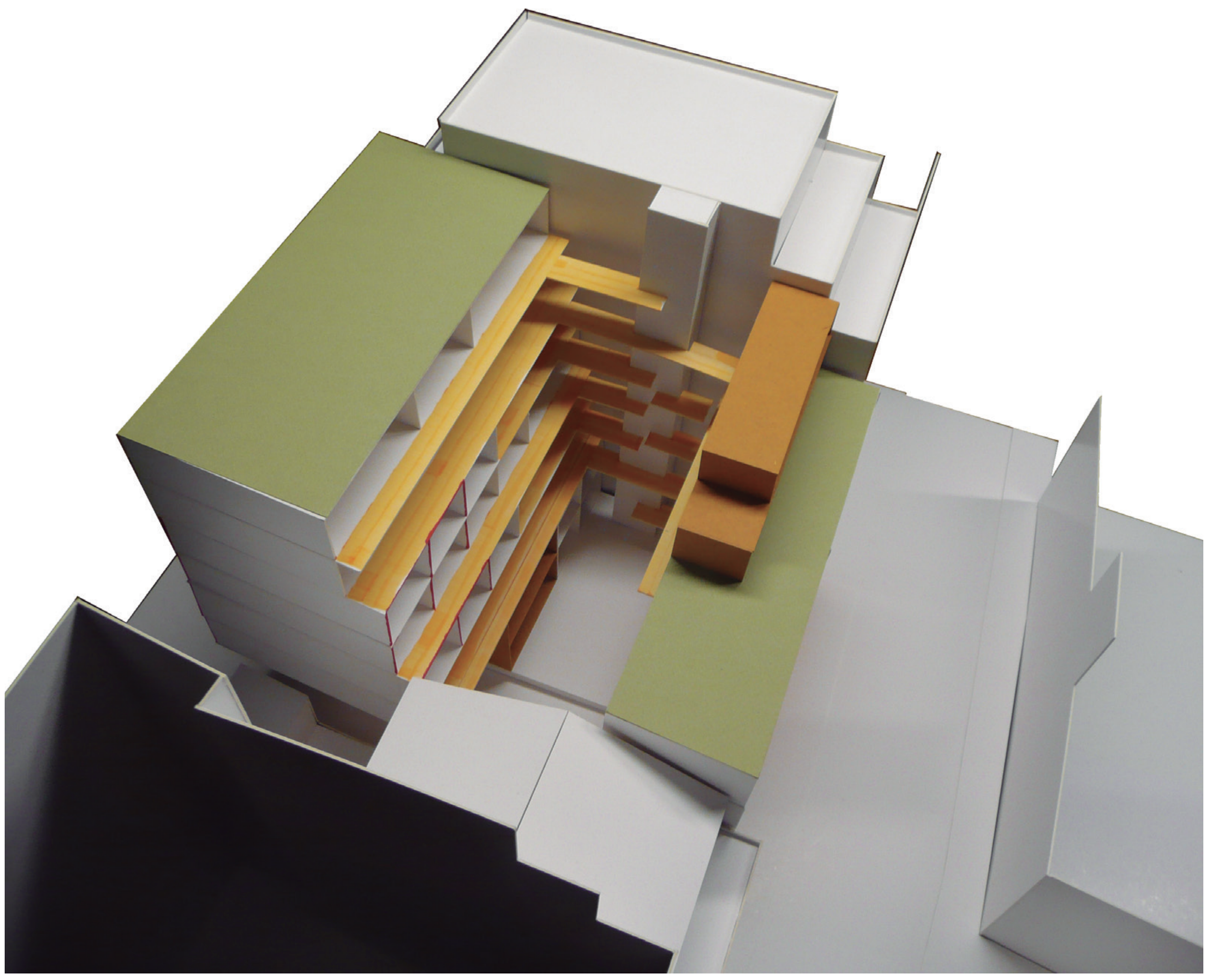
La cooperativa d'habitatge en règim de cessió d'ús és un projecte pioner que avança amb força a Can Batlló com a alternativa al model d'habitatge imperant.

Dani Martinez i Gemma Parera
La Bordeta

Aquest projecte està integrat a la Plataforma Can Batlló és del barri, i similar al model escandinau Andel d'accés a l'habitatge, o a la FUCVAM, la Federació Uruguaia de Cooperatives d'Habitatge, la propietat resideix sempre en mans de la cooperativa, i els socis tenen un dret d'ús indefinit amb el pagament d'una quota.

Segons Ferran Aguiló, un dels membres de l'associació impulsora del projecte, "això vol dir que estem trencant el paradigma de la propietat en l'habitatge i de la bombolla immobiliària perquè estem parlant d'una manera de construir habitatge públic en un règim en què pel preu d'una quota ets usuari d'un espai, però no tens dret a vendre ni a especular amb ell. Volem que es vagi caminant perquè tot l'habitatge sigui un dret, un bé públic i, per tant, construït sobre sòl públic i gestionat per cooperatives".

Amb aquesta finalitat, fa un parell d'anys que un grup de persones, constituïdes en associació, treballen per tirar endavant aquesta cooperativa, que està previst formalitzar a finals del mes d'abril. Per això, han partit de referents propers, com són Sostre Cívic, la Cooperativa Obrera d'El Prat i Cal Casas, estan ultimant la negociació per la cessió del sòl amb l'Ajuntament de Barcelona, i han fet un estudi del marc legal i de les necessitats financeres.

Maqueta virtual dels futurs habitatges — LA COL

Habitatges sostenibles i participatius amb espais comunitaris

Es preveu la construcció de 30 pisos de nova planta, en un solar de 2.900 m2, després de l'enderroc dels actuals 83, 85, 87 i 89 del carrer Constitució. Els pisos tindran diferents dimensions (petita, mitjana i gran) per ajustar-se a les diverses necessitats de les unitats de convivència i dels cicles de vida, i es preveuen espais comuns.

Com afirma Josep Marcé, membre de l'associació que està promovent la creació de la futura cooperativa, "no volem cadascú al seu espai, prescindint de la resta", sinó que volen una transició fluïda entre el públic, el comú i el privat, i que les persones que hi visquin s'impliquin en el disseny, la construcció i l'ús. També hi haurà un ampli pati central amb accés a les comunicacions verticals, i amb il·luminació diària des de l'alba.

Entre les dues opcions inicials, rehabilitar una antiga nau industrial o construir obra nova sobre sòl públic, s'ha optat finalment per la segona, després que Barcelona Gestió Urbanística proposés cedir, a 99 anys, un solar en el perímetre extern de la fàbrica, qualificat com a habitatge protegit. La requalificació de la nau industrial hagués suposat un termini més llarg i resultava difícil calcular tècnicament el cost de l'obra de rehabilitació, tot i que no es descarta aquest model per a futures promocions de la cooperativa.

Segons membres de LaCol, un col·lectiu d'arquitectes de Sants implicats en el projecte que treballa des de l'arquitectura per a la transformació social, la construcció d'obra nova facilitarà posar en pràctica premisses d'aprofitament energètic i de sostenibilitat, i un model de construcció que trenqui barreres entre el dissenyador, l'usuari i els serveis.

S'han marcat com a objectiu començar la construcció a mitjans de 2015, sense perdre l'horitzó de fer altres promocions, així com difondre i ampliar aquest model d'accés a l'habitatge basat en el dret d'ús i no en el dret de propietat.

Finançament i drets cooperatius

La previsió de costos, segons preus de mercat actual, és inferior al de promocions immobiliàries mercantilistes, degut a l'eficiència producte de la implicació dels socis cooperants i col·laboradors en el procés d'autoconstrucció.

El finançament està dividit en quatre graus: el capital dels socis habitants aportat a l'adherir-se a la cooperativa, les aportacions d'entitats i col·lectius simpatitzants, les de socis de capital —observant la legislació cooperativa—, i el finançament extern amb interessos via cooperatives financeres i banques ètiques.

Els habitants també aportaran a la cooperativa la quota mensual de cessió d'ús, en relació a l'habitatge escollit i les responsabilitats col·lectives. Constarà d'una part fixa per amortitzar capital i interessos segons la superfície habitada, amortitzar les zones comunes i per crear un fons previsor; i una part variable pel suport mutu, rehabilitacions, manteniment i consums propis i comuns. A mig termini es podria afegir una altra vers noves capacitats de la cooperativa.

Pena-multa per denunciar el model ferroviari de l'alta velocitat

Condemna per l'acció a Santa Eulàlia contra la construcció del TAV

El jutjat penal 28 de Barcelona ha condemnat a passar sis mesos a la presó, o a pagar una multa de 2.170,18 euros, a les persones que van participar en un acte de protesta contra el TAV l'estiu de 2007.

Maria Álvarez, Sants

La sentència considera que l'acció, que va consistir en desplegar pancartes i encadenar-se a la maquinària de les obres del TAV al seu pas per Santa Eulàlia, és un delicte de coaccions i, amb aquest argument, la condemna és de dotze mesos de pena-multa, amb una quota diària de sis euros, així com a pagar les costes processals. En cas de no pagar, la pena es substituiria per una condemna a sis mesos de presó.

"Se les obliga a pagar 2.170,18€ per suposats desperfectes a una de les grues on es van encadenar."

Així mateix, se les obliga a pagar 2.170,18 euros a la UTE La Torrassa (Sacyr) i a les subcontrates Tecnasol, Geocisa i Kellerterra pels suposats desperfectes a una de les grues on es van encadenar.

El judici es va dur a terme a finals d'aquest mes de febrer i la sentència serà recorreguda a l'Audiència de Barcelona.

Un altre dels negocis turístics amb patrimoni de la ciutat

El castell de Montjuïc privatitzat

El castell de Monjuïc, espai històric de la ciutat, ha estat privatitzat i cal pagar una entrada per poder-lo visitar. S'ha adjudicat la gestió a Magma Cultura, dirigida pels germans del president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Amadeus, Montjuïc

Un far medieval destinat a informar, mitjançant senyals, de la proximitat dels vaixells fou la primera construcció que va ocupar el cim de la muntanya de la ciutat de Barcelona, anomenada aleshores en llatí Mons Judaiques (Mont Jueu) o Mons Jovicus (Mont de Júpiter).

El nom de Montjuïc deriva de mons judeiqus, expressió que fa referència a la presència de la muntanya del cementiri de la comunitat jueva medieval de Barcelona. La destrucció del call de la ciutat el 1391 va comportar l'abandonament del cementiri.

Els esdeveniments succeïts en aquesta muntanya durant 623 anys són tants i de tanta diversitat, que cal fer-ne una tria: A partir dels darrers anys del segle XIX va fer de presó de víctimes tan de la repressió política com social; hi foren tancats i torturats els obrers involucrats en l'onada de violència anarquista de la dècada de 1890.

També hi van tancar els detinguts arran de la setmana tràgica i el 13 d'octubre de 1909 hi fou afusellat el pedagog Francesc Ferrer i Guàrdia, considerat el fundador de l'escola moderna. El 1919 albergà més de 3.000 obrers empresonats a causa del conflicte de la Canadenca. El 1936 es va omplir de feixistes empresonats, i una vegada acabada la guerra civil espanyola, de víctimes franquistes, entre els quals destaca el president de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys, que hi fou empresonat i afusellat el 15 d'octubre de 1940. Fins el 1960, any que fou cedit a la ciutat, el castell es va mantenir com a presó militar.

"S'ha adjudicat la gestió a l'empresa Magma Cultura que cobrarà 1,8 milions d'euros mentre l'Ajuntament es quedarà els diners de les entrades"

El 30 d'abril del 2007, l'aleshores president del govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, i l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, van pactar la cessió de la totalitat del castell a la ciutat de Barcelona.

Ara tornen a aparèixer els polítics de CiU, amb l'alcalde Xavier Trias, per privatitzar el Castell, fet que implica haver de pagar una entrada per a visitar-lo. S'ha adjudicat la gestió a l'empresa Magma Cultura que cobrarà 1,8 milions d'euros mentre l'Ajuntament es quedarà els diners de les entrades.

Però el més escandalós és que el director i gerent de Magma Cultura són Francesc i Artur Duart, germans de Brauli Duart, president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i que el juny de 2013 també els van adjudicar l'Oficina 1714, amb una subvenció de 930.000€. Quan acabarem amb tanta brutícia?

La campanya Boicot, Desinversions i Sancions vol posar fi, amb mesures coercitives, a les polítiques d'Israel d'ocupació, colonització i apartheid

Acció a Sants Estació contra l'empresa Premier que opera en territoris palestins ocupats

Una acció en el marc de la campanya Boicot, Desinversions i Sancions (BDS) contra Israel, a l'Estació de Sants, el divendres 14 de març, va demanar la retirada de l'empresa de cosmètics Premier de l'estació, ja que opera en territoris palestins ocupats.

Gemma Parera, Sants

Aquesta acció va acostar al barri de Sants una campanya, nascuda de la societat civil palestina i impulsada per més de 170 organitzacions a tot el món, que des de 2005 fa una crida a la comunitat internacional per tal d'aplicar mesures de boicot comercial, acadèmic, cultural, esportiu...., així com desinversions empresarials i sancions de la comunitat internacional, amb l'objectiu de posar fi a les polítiques d'Israel d'ocupació, colonització i apartheid.

La campanya, inspirada en la què es va aplicar contra el règim d'apartheid sud-africà, puntualitza que no s'adreça contra els jueus (molts participen a la campanya, de tot el món i també d'Israel), sinó contra les polítiques d'un Estat que no respecta el Dret Internacional ni els Drets Humans.

BDS treballa per la fi de l'ocupació dels territoris de Jerusalem Est, Cisjordània, la Franja de Gaza i els Alts del Golán, però també pels drets del conjunt del poble palestí allà on es trobi, també a l'Estat d'Israel, i pel dret dels refugiats al retorn a les terres de les que van ser desplaçats a la força el 1948.

És en el marc d'aquesta campanya que, el 14 de març, es va fer una acció informativa i de denúncia, de forma conjunta a les estacions de Sants, a Barcelona, i d'Atocha, a Madrid, contra l'empresa Premier, que produeix en els territoris palestins ocupats el 1967, dels quals l'Assemblea General de les Nacions Unides ha instat a Israel a retirar-se. Per això, des de BDS s'ha sol·licitat a ADIF que no permeti la comercialització dels seus productes, com ja s'ha fet a països com Irlanda i Escòcia.

Negocis ocults

Mentre a nivell internacional la pressió contra Israel augmenta, el govern de Catalunya, i també l'espanyol, fan aproximacions a aquest Estat. La plataforma Negocis Ocults, en el marc de la campanya "No més complicitat amb Israel", ha presentat aquest febrer un informe on es mostra, un cop més, que armes produïdes a l'Estat Espanyol s'estan subministrant a Israel per ser utilitzades contra el poble palestí, i que els Mossos d'Esquadra, i altres cossos policials, compren productes israelians i es formen a Israel en tàctiques de repressió de manifestacions.

Una altra de les vies de col·laboració de Catalunya amb Israel, denunciada per la campanya BDS, són els convenis entre universitats. Per això, el proper 15 de maig es presentarà un manifest, signat de moment per més d'un miler de persones, la meitat professors i investigadors universitaris, en què demanen un boicot acadèmic a Israel.

Així mateix, treballadors de la Universitat de Vic han denunciat els convenis d'aquesta institució amb la Universitat de Haifa i l'institut Technion.

Acció a Sants Estació contra l'Empresa Premier SERGI RUGRAND

Confluència de lluites

Dignitat en marxa pels drets col·lectius

Les diverses lluites socials han confluït i el mes de març milers de persones van caminar vers Madrid des de regions de tot l'Estat. Arribades també en bus i tren, el dia 22 es van manifestar 2 milions contra el deute i retallades dels governs de la Troika. Prèviament els col·lectius participants van fer a Can Batlló un acte de difusió.

Redacció, La Bordeta

De l'acte cal destacar alguns parlaments. Dels Iaioflautes: "Un partit amb el 34% dels vots té majoria, i regeix amb injustícia. Hem de desobeir les lleis."; del Sindicat Andaluz de Trabajadores SAT: "El 50% de les millors terres són de terratinents que ni les fan rendir ni creen feina tot i rebre milions de l'UE. O alternativa d'una renda bàsica per l'alimentació, o feina digna, o les prendrem."

De Mujeres del carbón: "S'acomiaden miners sense negociar. Les conques s'estan convertint en un solar, afectant a comerços, indústries i escoles. Una societat empobrida també és violència. No permetrem la fi dels serveis municipals."; de TV3 En Lluita: "La CMMA va ser la primera empresa pública en aplicar la Reforma Laboral. Han abaixat un 30% els salaris, han augmentat la jornada, i han fet contractes per circumstàncies d'obra en clar frau de llei. El 'prime time' és tot de productores de directius de TV3 actuals o anteriors.

Hi ha sous fora de conveni. Actualment 500 treballadores mantenim la lluita al carrer." De Rocafonda: "Som veïnat de Mataró que actualment té 2 mesos de llista d'espera al CAP al acomiadar la meitat dels metges. Vam entregar 7.900 signatures al conseller de salut Boi Ruiz, també president d'una empresa privada de sanitat." De Marea Blanca: "Els hospitals madrilenys estan a la meitat del rendiment i no es fa cap contracte fixe des de fa anys, sols d'hores i sense continuïtat. 15.000 acomiadats són expulsats a la sanitat privada".

De Feministes indignades: "Les polítiques repressives afecten a les dones també soles i a les lesbianes. Un terç de les embarassades rep assetjament laboral. El capitalisme necessita segregar, i utilitza el sexisme. Estem fent assemblees vers una vaga de dones." De Papers per tothom: "Els immigrants pateixen una doble exclusió: sense feina, i expulsats al perdre els papers, prèviament aïllats als CIEs. Per tenir papers demanen 3 anys residint, no tenir antecedents, i un contracte d'un any i 40 hores. Els papers han de ser previs a treballar." De l'assemblea d'Aturats: "Hi ha 1.832.000 famílies sense feina (a Catalunya 225.000). Abolim la precarietat i treballem 30h/setmana."

S'enfronten a penes de 3 a 8 anys de presó

Judici contra 20 persones per l'acció Aturem el Parlament

La manifestació de suport als encausats a Barcelona el dissabte 29 de març va acabar amb fortes càrregues policials. SERGI RUGRAND

Ja fa gairebé tres anys que a Barcelona, i també a Sants, va esclatar un moviment que ja ha anat més enllà de la indignació.

Rubén Molina, Sants-Barcelona

Poc queda a la Plaça de Sants de les tendes, matalassos, taulells informatius i pancartes que donaven visibilitat a quelcom que va ser un punt d'inflexió per organitzar-nos, mobilitzar-nos i actuar contra un sistema que s'encaparra cada dia més a convertir-nos en simples engranatges a qui explotar. Però aquest recordatori no és fruit de la melancolia, sinó que és obligat per les circumstàncies.

Dilluns 31 de març comença el judici contra 20 persones que van participar en la primera gran acció d'aquell moviment, la convocatòria d' "Aturem el Parlament". Una acció que sorgia de les places, després d'un mes d'acampada a Plaça Catalunya i més tard als barris. Una acció que simbolitzava la posada en pràctica dels lemes i consignes que ens van portar al carrer. La desafecció de la major part de la població cap al sistema polític, que ens ha portat a viure en unes condicions constants d'explotació i precarietat, es cristallitzava al lema de "ningú ens representa". Ho teníem ben clar aleshores i ho seguim tenint clar ara, quan els casos de corrupció esquitxen cada dia els noticiaris informatius i afecten a tots els partits majoritaris. Aquest judici s'allargarà del dia 31 de març al 3 d'abril, i després es reprendrà els dies 25 d'abril i 5 de maig.

Però la repressió política que pateixen aquests companys és fruit de la seva por: por a que juntes i organitzades siguem capaces de combatre els seus privilegis i crear un nou model social d'igualtat, horitzontalitat i de llibertat.

Recordem l'acampada de la Plaça de Sants sortint en columna aquell dia 14 de Juny, per anar a aturar el primer paquet de retallades. Com l'energia de saber que la nostra acció col·lectiva seria capaç de fer tremolar aquells que ens volen imposar la misèria. L'energia de trobar-nos amb altres columnes que venien del Baix Llobregat, del Poble Sec, Sant Antoni, de les Universitats, dels CAP's i Hospitals, que es trobaven amb nosaltres per lluitar juntes. El sentiment de què la societat estava despertant i plegats podríem fer aturar allò que se'ns pretén imposar des del poder polític i econòmic. "Aturem el parlament" cridaven milers de persones el vespre d'aquell dia a les portes del Parc de la Ciutadella. Un parc tancat i barrat per la policia per intentar protegir aquell lloc des d'on s'aprova la misèria. Durant la nit vam seguir compromeses i vam traslladar l'acampada a les portes del parc. Al matí la massiva afluència popular va ser capaç d'impedir el pas a un bon nombre de polítics i frenar el cotxe oficial d'un dels principals culpables d'aquesta situació, el president Artur Mas. Tot i que van aconseguir entrar amb l'ajuda de la força policial i un helicòpter, es va demostrar que la determinació popular és capaç de fer tremolar els culpables i frenar les agressions del poder. El poble unit ho pot tot.

Cal que tornem a trobar espais on centralitzar la gran quantitat de lluites i fronts oberts. Que la força de ser majoria ens doni el poder d'agafar les regnes de les nostres vides; que, com vam començar a fer fa tres anys, la lluita des de la base ens doni la iniciativa política per acabar amb aquest sistema que ens asfixia. El judici contra aquestes 20 persones, que s'enfronten a unes penes de 3 a 8 anys de presó, és un judici contra aquelles que no volem les retallades, contra aquelles que defensem una educació digna i per tothom, contra aquelles que defensem una sanitat pública de qualitat, contra qui no estem disposades a deixar que decideixin sobre els nostres cossos, en definitiva, contra les totes aquelles que sortim al carrer per canviar la realitat d'opressió que se'ns obliga a viure.

El no a l'Avinguda Samaranch: una victòria popular

El mes de gener, el regidor convergent Jordi Martí envià un escrit als portaveus de diverses organitzacions signants d'una carta dirigida a l'alcalde Trias contra l'Avinguda Samaranch.

Lluís Torres, Sants

En aquest escrit es manifesta el compromís per part de l'Ajuntament d'aturar les gestions per anomenar una avinguda o carrer del districte amb el nom de Samaranch, iniciades el 2012 arran d'una petició de la Fundació Sport Cultura Barcelona, —entitat que agrupa institucions culturals, esportives i empreses on entre els membres del seu comitè executiu hi figuren noms significatius de l'empresariat vinculat al sector immobiliari i amb vincles amb l'alta burgesia barcelonina—. (Veure article de David Bou a La Directa del 23/10/2013: Xavier Trias cedeix davant les elits espanyolistes per dedicar una avinguda a Juan Antonio Samaranch). Des que es va saber la intenció de posar aquest nom en algun lloc del districte, a través de diversos mitjans de comunicació, es va disparar la senyal d'alarma entre la gent del barri i es va engegar una campanya de diverses organitzacions i moviments socials.

Aquesta campanya es va vertebrar en tres eixos, un primer informatiu que tenia la intenció d'explicar qui fou Samaranch — la seva condició de representant d'una burgesia barcelonina que, per desenvolupar els seus negocis, no dubtava en alçar el braç amb camisa blava o negra, fent ostentació de la seva condició de franquista i consentint i actuant de manera còmplice amb la ferotge repressió de l'època—; un segon eix de denúncia de l'actuació de l'Ajuntament de la ciutat, suposadament democràtic, que pretenia imposar aquest nom sense tenir en compte per a res la participació veïnal; i un tercer eix que tenia l'objectiu de posar en evidència l'actitud seguidista de les autoritats del Districte respecte a l'Ajuntament de CiU.

Per arribar a paralitzar la proposta es van desenvolupar un seguit d'actuacions: distribució d'adhesius i fulls, encartellades, celebració d'un acte informatiu per part de la CUP a Cotxeres on es va repassar la història del personatge tot contextualitzant-lo en l'època, intervencions de denúncia en els plens del districte, i la mostra al carrer d'un mural fotogràfic amb les seves actuacions feixistes. Un fet decisiu fou l'edició i distribució de la carta esmentada, signada per 33 entitats: Organitzacions esportives, socials i polítiques diverses, que sobrepassà l'àmbit del districte i començà a tenir ressò per la ciutat.

Tot aquest conjunt de mobilitzacions amb la intervenció decidida del veïnat a través de les seves organitzacions va aconseguir aturar els peus a una burgesia, que no ho oblidem, és la que mou els fils a la ciutat amb la complicitat del govern de CiU pretenent imposar el nom d'un feixista a alguna avinguda o carrer.

No volem noms feixistes als nostres carrers i places, continuarem lluitant i seguirem els versos del poeta Miquel Bauçà: A partir d'ara tot és qüestió de resistència.

El Districte de Sa paralitza l'ordre de desallotjamen

La mobilització i la pressió popular han demostrat de nou la seva efectivitat per reivindicar e Autogestionat Can Vies (CSA Can Vies), arrelat al barri de Sants des de fa pràcticament 17 any impresa de La Burxa, el regidor del Districte de Sants Montjuïc, Jordi Martí, ha paralitzat el de a la Plataforma de Suport a Can Vies. Tot i això, la campanya de suport al CSA continua, ja qu marca el desallotjament a partir del dia 1 d'abril segueix vigent.

A principis d'abril s'ha celebrat la setmana d'activitats per Can Vies amb el lema "Can Vies vi en peu de guerra". Aquesta es suma a altres accions com la manifestació del 22 de març —co desallotjament a partir de l'1 d'abril—, la instanciada per Can Vies a la seu del Districte o la c

Cop repressiu a l'okupació

Pinelli

L'okupació ha viscut des dels seus inicis la repressió per part de tots aquells que l'han viscut com una amenaça o destorb pels seus propòsits. Avui en dia tenim certa llibertat per somiar amb altres mons, però quan ens decidim a construir-los i a posar en dubte allò que uns pocs poderosos manen, es posa en marxa l'extensa maquinària repressiva estatal per ofegar i aïllar, per colpejar aquests somnis.

Una de les formes en què s'ha atacat l'okupació és mitjançant els mitjans de comunicació; s'ha estigmatitzat de forma pejorativa "als okupes " o "als antisistema" reduint tota la seva riquesa teòrica i pràctica a aquestes etiquetes, i barrejant-los amb altres pràctiques allunyades de l'anticapitalisme o del suport mutu. S'ha volgut confondre a la resta de la població i aïllar l'alliberament d'espais, convertint l'okupació en un fi en si mateix, en comptes de ser l'eina d'aquelles que busquen espais autònoms lluny del paternalisme estatal on experimentar noves formes de relacionar-se entre iguals.

Una altra de les formes ha estat i és l'actualització constant de les lleis que penalitzen l'okupació, permetent cada vegada més la llibertat d'actuació de la policia de cara a desallotjar i reprimir, a la vegada que es dota als jutges de respostes més ràpides i eficients per ofegar aquests espais de llibertat i emancipació que són els Centres Socials Okupats i Autogestionats.

Avui en dia estem vivim una ofensiva per destruir diversos dels projectes que donen vida a les altres ciutats, que no surten a les guies. Fa poques setmanes veiem amb tristesa i ràbia el desallotjament de la Otra Carboneria, més de 5 anys teixint alternatives al barri de Sant Antoni. Altres centres socials sota amenaça són: El Banc Expropiat de Gràcia, en campanya perquè Catalunya Caixa retiri la denúncia —un exemple de la construcció d'alternatives sota el suport mutu i l'autoorganització—; el CSO La Gordíssima, per a moltes un símbol del barri de Sant Andreu —a l'espera de que es posi data al seu desallotjament—; el CSA Can Sanpere a Premià de Mar, que en la seva curta vida ha aconseguit ser un referent local d'autogestió i d'activitat, com es va demostrar el passat 16 de febrer a més de 600 persones al carrer en aquesta localitat del Maresme. També volen acabar amb l'Ateneu Popular de l'Eixample que porta 10 anys construint somnis a l'Eixample Dreta. Sense oblidar-nos de l'Ateneu Popular la Sèquia de Manresa. Però no totes són males notícies, fa poc coneixíem l'aturada del desallotjament de Can Vies, una sentència judicial favorable a l'Espai dels Somnis a Igualada, reconeixent el seu paper social i arxivant la causa penal que l'amenaçava, igual que l'Ateneu Flor de Maig del Poblenou ha conegut fa poc una petita victòria: l'Ajuntament s'ha compromès a comprar i cedir l'espai sota el model de gestió autònoma de l'edifici.

Igualment, com bé deien les companyes de la Otra Carboneria, la lluita col·lectiva que s'amaga darrere de les okupacions no està tancada en edificis desallotjables, vindran ocupacions i desallotjaments, però la lluita continuarà.

TESTIMONIS

Hem escollit sis testimonis d'entre les desenes de persones que han fet de Can Vies un laboratori d'idees i pràctiques d'alliberament col·lectiu que han traspassat els murs del recinte. La pregunta és senzilla:

Per què és important Can Vies?

Berta Zamora Adrián
Membre del CSA Can Vies i Colla Bastonera de Sants

Can Vies va obrir les seves portes el 10 de maig de 1997 i va passar de ser un espai abandonat i privat a un de viu i col·lectiu. Amb l'okupació es reapropià un espai per denunciar la pràctica de l'especulació salvatge del mercat immobiliari, obrint a la llum a un espai de transformació social, fent efectiu el dret a un habitatge digne.

Des del seu inici ha cobert una part de les necessitats del barri i rodalies que l'administració pública no ha assumit mai perquè no li interessa que la gent tingui punts de trobada; això es pot copsar dia rere dia en la transformació unipersonal que no ha deixat de patir la ciutat de Barcelona.

A més, les nostres pràctiques són assembleàries, prenem les decisions de manera horitzontal i per consens. Totes hi tenim la mateixa veu, sense jerarquies, gerents, conserges ni professionals. Aquesta visió no els hi interessa perquè aglutina a totes les persones i deixa en evidència que la seva forma de funcionar és excloent i elitista, buscant la divisió social.

A Can Vies es vol trencar amb els models de dominació arrelats a la societat, practicant relacions no competitives basades en el suport mutu; teixint relacions veïnals per crear mecanismes de resposta col·lectiva perquè el barri són les veïnes i no el Districte de Sants-Montjuïc. I som nosaltres qui decidim com volem el nostre barri.

Aquest espai col·lectiu ha donat aixopluc a milers de persones i lluites, a partir de fomentar la dinamització del teixit associatiu santsenc, donar cabuda a múltiples projectes polítics, socials i culturals i sent part activa de nombroses lluites autònomes i anticapitalistes.

Una de les diverses llavors nascudes a Can Vies creix de la necessitat de voler recuperar una part de la cultura popular catalana. L'any 2005 es crea la Colla Bastonera de Sants, on l'autogestió i l'assemblearisme són els seus puntals dinàmics. S'organitza assumint una responsabilitat col·lectiva al marge d'institucions i subvencions, que tenen per dinàmica tutelar, limitar i controlar tots els nuclis.

nts-Montjuïc

nt de Can Vies

l que ens pertany, com és el cas del Centre Social
ys. Durant les dates de tancament de l'edició
esallotjament de Can Vies, tal com ha confirmat
e fins que no s'aturi judicialment, l'auto que

iu, barri combatiu. Si Can Vies va al terra, barri
nvocada després de conèixer l'auto que fixa el
ampanya “Fes-te una #FotoxCanVies”.

Plataforma de Suport al CSA Can Vies

Plataforma de Suport al CSA Can Vies

La Plataforma de suport al CSA Can Vies va néixer l'any 2007 per donar suport al centre social davant l'amenaça judicial per part de Transports Metropolitans de Barcelona (TMB).

La plataforma aglutina entitats, col·lectius, espais, organitzacions i persones a títol individual que sense formar part de l'assemblea del centre social concentren els seus esforços en donar suport a Can Vies amb accions i activitats de tota mena i, així, poder exercir pressió des del teixit social de Sants, que dóna un ampli suport al CSA.

Accions

La plataforma ha dut a terme diverses accions com l'encerclada al Districte de dia 4 de març, que va aplegar 300 persones, o la instanciada que es va dur a terme el dijous 27 amb més de 100 instàncies registrades demanant el no desallotjament del CSA.

Hernan Córdoba i Mendiola

Soci de La Ciutat Invisible SCCL

Crec que des dels seus primers dies, el CSA Can Vies ha servit pel jovent del barri com un espai de referència pel que fa a l'esperit crític, la cerca d'alternatives i la posada en pràctica d'iniciatives o campanyes de denúncia o de proposició d'altres formes de construir comunitat. Un espai molt arrelat al barri que ha posat sempre en el seu centre a les veus critiques amb una societat que ha fet del desequilibri i la injustícia social la seva pedra de toc. Algunes hem trobat en aquest espai, i en els col·lectius que han desenvolupat la seva feina política o social dins les seves parets, un lloc d'aprenentatge i de posada en comú d'inquietuds i dels mecanismes per resoldre les necessitats que ens afectaven i que creiem que són extensives a gran part de la societat: espais on la igualtat, el respecte, el treball horitzontal o la participació siguin la normalitat, i que permetin a les persones desenvolupar-se en entorns diferents als hegemònics.

Alguns, amb els anys, hem generat cooperatives de treball com La Ciutat Invisible, que en el fons no són altre cosa que fer extensius els valors que hem posat en pràctica a Can Vies en la lluita i la denúncia política a altres àmbits de la vida, com pot ser el treball en aquest cas.

Jesús Rodríguez

Redactor del Setmanari Directa i membre de l'Espai Obert

Can Vies (i l'Hamsa durant 8 anys) va significar per a mi la recuperació d'un bagatge de lluites, l'enllaç amb aquelles —malgrat el desert individualista i consumista de finals dels 80-— que des de l'Ateneu Llibertari de Sants i el Centre Social del carrer Olzinelles havien deixat petja transformadora després de la mort de Franco. Entre d'altres, amb les ocupacions a l'Espanya Industrial i a les Cotxeres de Sants per dignificar el barri. I encara més. Vam conèixer a persones com en Pere Farriol, militant de la CNT i administrador de la revista Solidaritat Obrera, que amb la seva memòria ens va traslladar fins a la revolució de 1936. L'empoderament que vam aconseguir el 10 de maig de 1997 amb aquella okupació post Cine Princesa, no hauria estat possible sense l'aprenentatge del passat que vàrem projectar en el present i el futur.

Elisenda Barrera

Ex-canviaire i membre de la plataforma La Lleialtat Santsenca.

Can Vies ja forma part de l'imaginari col·lectiu del barri. A nivell arquitectònic, està interioritzada com a un edifici emblemàtic i característic dels nostres carrers i, a nivell veïnal, moltes ens hem iniciat en el compromís col·lectiu i polític a Can Vies.

El Centre Social Autogestionat Can Vies ha permès que molta gent adolescent i jove del barri tingués un espai de trobada i reunió que cap altra institució o entitat ha ofert, ni en el passat ni en el present. Un espai on tirar endavant inquietuds, projectes i activitats que interessen a la gent jove del barri. A més, com que Can Vies sempre ha estat vinculada amb els aspectes veïnals, totes les que hi hem passat hem conegut entitats, col·lectius i plataformes amb les que hem seguit treballant amb la voluntat de fer un barri que respongui a les necessitats i desitjos de les persones que hi viuen.

Així doncs, Can vies és molt més que una casa okupada: és una garantia que el teixit veïnal del barri de Sants mantingui bona salut i gent jove. Llarga vida a Can Vies!

Rodrigo Laviña

MC a At Versaris, Extraño Weys i selector a The Rigodonians

Can Vies és un espai de referència. Una proposta comuna.

Can Vies és una presa de contacte real i física amb una nova (bella i vella) manera de relacionar-nos. És posar en pràctica allò de “ajuntem-nos”. I entre altres i no menys important, és un espai d'experimentació i aprenentatge. És allí on moltes persones hem començat a fer música sense tuteles adquirint les eines per desenvolupar-nos. Des de “construir” un local d'assaig a compartir-lo, conèixer-nos, i sobretot aprendre a fer les coses per nosaltres mateixes. Això, a Sants i de jove, només passa a Can Vies; cultura lliure per a joves lliures!

Eloi

Ex membre de l'assemblea de Can Vies

Què és Can Vies pregunteu... Jo diria que a nivell de barri ha sigut i és escola política per excel·lència de moltes de nosaltres; espai on poder crear mil i una iniciatives d'una manera autònoma, desobedient, revel i autogestionada, com en pocs espais s'ha pogut fer. A nivell de Barcelona i rodalies el projecte de Can Vies ha sigut un referent i un exemple clar alhora d'ajuntar i fer possible que diferents espais de lluita pogueren anar plegats de la mà. I per mi, què és Can Vies? Potser em passo, però per mi ho és tot! La meva història! El meu referent al barri, un lloc entranyable i inoblidable.

TMB, l'empresa que fa del transport públic un luxe

Beñat Zaldua, Sants

Tot i ser una empresa pública, funciona com si fos privada, i tot i oferir un servei cada vegada més car, el dèficit que pateix és més gran any rere any. Parlem de Transports Metropolitans de Barcelona (TMB), l'empresa responsable de la demanda de desallotjament del CSA Can Vies.

Com ja és prou conegut a hores d'ara, l'acusació contra Can Vies l'exerceix Transports Metropolitans de Barcelona (TMB). Una empresa 100% pública propietat de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), l'administració pública que engloba els 36 ajuntaments de la conurbació urbana i on, evidentment, qui més pes té és l'Ajuntament de Barcelona. De fet, el president de l'AMB és l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias. Per tant, resulta obvi que qui té principalment el control sobre TMB i, per tant, sobre la demanda de desallotjament que pesa sobre el CSA Can Vies, és l'Ajuntament de Barcelona.

Val la pena aturar-se una estona per conèixer alguns detalls d'aquesta empresa que, tot i ser pública, funciona molt sovint més aviat com una empresa privada, amb una gestió opaca que impedeix, per exemple, conèixer els sous dels principals directius, així com les dietes que s'embutxaquen pel simple fet d'assistir a una reunió. Els diputats de la CUP van preguntar recentment al Parlament al respecte, però la resposta del conseller de Territori, Santi Vila, no va concretar res, motiu pel qual se li han reiterat les preguntes.

En tot cas, dels números que va oferir Vila es poden extreure algunes xifres que deixen clar el nivell de balafiament dins de TMB. Aquesta empresa pública té un equip directiu completament sobredimensionat d'un total de 603 membres, és a dir, el 8% de la plantilla de TMB té algun càrrec directiu i el seu sou queda fora del conveni laboral, per tant, no es coneix la retribució concreta de cada directiu. Sí que se sap, però, que existeix una escala salarial de cinc nivells on els membres del consell de TMB, per exemple, cobren prop de 100.000 euros l'any. Segons càlculs de La Directa, el sou mitjà d'aquests 603 directius és de 92.000 euros l'any. Els diners que es gasta l'empresa en retribuir als seus directius és l'equivalent al que 111.000 usuàries habituals es gasten en bitllets T-10 al llarg d'un any.

Amb aquests sous —al qual s'han d'afegir cotxes i pàrquings privats— caldria pensar, almenys, que els directius de TMB fan bé la seva feina. Però no. La prova és el dèficit que arrossega l'empresa des de fa anys: la diferència entre els diners que ingressa i que gasta. El 2008 aquest dèficit va arribar a 292 milions d'euros; dit d'una altra manera, TMB es va gastar 292 milions més dels que va ingressar. Doncs bé, cinc anys més tard, el 2013, aquest dèficit es va situar als 550 milions d'euros.

En comptes d'exigir explicacions a gestors tan ineficients, les administracions públiques es limiten a tapar els forats de TMB. Té la seva lògica, donat que ells mateixos són els que nomenen aquests gestors, sense oblidar que el president de TMB és el regidor de CiU Joaquim Forn i el vicepresident és Dídac Pestaña, del PSC. Les vies per tapar els forats són dues i ambdues repercuteixen sobre les veïnes de la ciutat, a qui es fa pagar dos cops la ineficiència dels gestors. Per una banda, amb els impostos —ja que el dèficit es cobreix amb els pressupostos de l'AMB— i, per una altra, amb uns bitllets de transport públic cada cop més cars.

Cal recordar com van pujant els bitllets de metro i autobús cada 1 de gener des de fa anys, una dinàmica contrarestada amb força per la iniciativa Stop Pujades, que lluita des de fa mesos per una baixada del preu del transport públic. Poc a afegir al respecte que no sàpiga qualsevol usuària del metro. Només una comparació per reflectir la mida del despropòsit: a Barcelona, amb un salari mínim de 752 euros al mes, el bitllet senzill costa 2,15 euros. A París, amb un salari mínim de 1.430 euros, el mateix bitllet costa 1,70 euros.

Aquest és només el resum d'alguns dels cantons més foscos de TMB, l'empresa que fa del transport públic un luxe i que és la responsable de l'amenaça de desallotjament de Can Vies. Però es podrien afegir molts més, molts d'ells relacionats amb les condicions laborals, donat que la precarietat sempre ha sigut norma tot i ser, cal no oblidar-ho, una empresa pública. Una precarietat que adquireix naturalesa repressiva contra les treballadores i sindicats més actius en defensa dels seus drets laborals.

Entrevista amb la comissió jurídica de Can Vies

En quin moment judicial es troba Can Vies?

El mes de setembre passat, Can Vies va rebre una sentència de l'Audiència Provincial en què es condemnava a desallotjar l'edifici. Davant d'aquesta sentència tant sols cabia presentar un Recurs de Cassació per Unificació de Doctrina davant el Tribunal Suprem, recurs que ha estat desestimant recentment, esdevenint ferma la sentència de desallotjament i obrint el termini perquè la part demandant requerís fer-lo efectiu. TMB va demanar l'execució de la sentència i el Jutjat va dictar un auto en què habilitava el mes d'abril per efectuar el desallotjament.

Amb data de 28 de març, el regidor del Districte Jordi Martí va comunicar a la Plataforma de Suport a Can Vies que es suspenia el desallotjament i que els serveis jurídics de l'Ajuntament treballaven per fer-ho efectiu. A data d'avui encara no s'ha rebut la suspensió judicial.

Quina particularitat té el procés que fa que es pugui suspendre el desallotjament?

Es tracta d'un procediment civil, la tipologia de procediment de dret privat que regula les relacions entre particulars, en què la part demandant en tot moment té la possibilitat de desistir unilateralment del procés. En aquest cas, la part demandant en el moment que vulgui pot demanar la suspensió de l'execució de la sentència, tot i que el cas estigui ja jutjat.

A qui recau la decisió de demanar aquesta suspensió?

Aquesta decisió recau sobre la part demandant, en aquest cas sobre Transports Metropolitans de Barcelona, la direcció política de la qual està en mans de l'Ajuntament de Barcelona. Per tant, podem afirmar que la decisió de suspendre el desallotjament és una decisió política que recau sobre l'Ajuntament d'aquesta ciutat, i sobre el Districte del que forma port Can Vies, Sants-Montjuïc.

La suspensió del desallotjament podria ser permanent?

A partir de que la sentència és ferma s'obre un període de 5 anys en què la part demandant pot demanar fer-la efectiva. Recau en la part demandant que aquesta suspensió sigui permanent o temporal.

De quina manera la part demandant ha de comunicar la suspensió?

La part demandant ha de fer arribar un escrit a jutjats demanant la suspensió de l'execució de la sentència, sent efectiva la suspensió des del moment en què es presenta. Aquesta suspensió també es comunica a les parts implicades en el procediment.

Manifestació del 22 de març per Can Vies. ALBERT GARCIA

instanciada per Can Vies a la seu del districte de Sants-Montjuïc. ALBERT GARCIA

Stop Pujades prepara una gran concentració el proper 10 d'abril per continuar reclamant la baixada de tarifes

Manel Ros

La Plataforma Stop Pujades, juntament amb la PTP i la Federació de Veïns i Veïnes de Barcelona, va convocar el passat dissabte 15 de març una manifestació que, a través de diverses columnes que arribàven de ciutats i barris de l'àrea metropolitana de Barcelona, va acabar en una concentració de milers de persones que va omplir la Plaça Sant Jaume. El veïnat de Sants es va sumar a la columna del SudLlobregat que des de Plaça Espanya va aglutinar als diversos barris i ciutat de la zona per anar totes juntes cap al centre de la ciutat.

La demanda tornava a ser la mateixa que la Plataforma exigeix des de fa ja més tres mesos: la baixada de tarifes per tornar als preus del 2013 i obrir una taula social de negociació amb l'ATM i l'Ajuntament de Barcelona per parlar del model de transport públic. Aquest cop, però, també s'hi sumava el fet que el Parlament de Catalunya havia votat una moció d'ICVEUiA que instava a l'ATM a baixar els preus. La reclamada taula social finalment s'ha obert, però malgrat això, i segons les darreres reunions que tant la Plataforma, com la PTP i la FAVB han tingut amb l'alcalde de Barcelona Xavier Trias, ni el consistori ni l'ATM contemplen de moment la baixada de preus. Segons Trias, no hi ha diners per durla a terme.

És per aquesta raó que la Plataforma Stop Pujades continua mobilitzada per intentar aturar la pujada tarifària d'aquest any. "Fins que no ho aconseguim continuarem amb les mobilitzacions i les accions directes", afirmen des de la Plataforma. Les concentracions cada dimecres a les set del vespre continuen, com la que es fa al barri cada setmana a la Plaça de Sants. Però alhora també es prepraen accions de forma unitària. El proper 10 d'abril la Plataforma, FAVB i PTP es reuniran de nou a la seu de l'ATM. Aprofintat aquesta reunió Stop Pujades ha convocat aquell mateix dia una gran concentració al vestíbul del metro de la Sagrera, al districte de Sant Andreu. Durant la concentració hi haurà un sopar popular, concerts i diverses xerrades al voltant del transport públic.

RACÓ HISTÒRIC

De què està feta Barcelona? (segona part)

Agus Giralt, Barcelona

L'Exposició Universal de 1888 va situar Barcelona al mapa mundial. El recinte, de 380.000 metres quadrats tenia l'Arc de Triomf com a porta d'entrada i s'estenia pel Parc de la Ciutadella, el zoològic, i part de l'actual Estació de França fins al lloc on avui s'ubica l'Hospital del Mar.

Barcelona havia crescut desorbitadament. Si l'any 1850 la ciutat tenia 187.000 habitants, el 1888 la població va arribar als 530.000 habitants. I en conseqüència l'activitat a les pedreres es va multiplicar. Només a Sants, a principis del segle XIX fins a 30 famílies vivien de l'extracció a cel obert a les pedreres.

Les autoritats van abolir els privilegis dels propietaris sobre les extraccions a la muntanya, fet que va fer que centenars de famílies vinguessin de pagès per treballar a les pedreres. Moltes es van construir barraques properes a les canteres, sent l'inici del barraquisme a la muntanya. Cap a l'any 1914 hi havia 5.000 barraques a Montjuïc.

Als anys vint l'expansió de la ciutat va continuar amb la construcció del metro i amb l'exposició Internacional del 1929, un esdeveniment que significaria la primera ordenació urbanística de Montjuïc. Molts obrers arribarien de Múrcia i Almeria per treballar en aquestes obres i alguns dels quals acabarien instal·lats a les barraques de Montjuïc, on van créixer barris com la Cadena, la Magòria o el Polvorí, barris construïts pels mateixos obrers en els dies de festa, aprofitant tota mena de materials.

El treball dels obrers durant aquells anys va ser en condicions d'explotació brutals. Com a mínim treballaven 12 hores de dilluns a dissabte, a aquest fet s'hi afegien les condiciones extremes de treball i una remuneració econòmica mínima, sense cap subsidi en cas de malaltia o accident del cap de família o pèrdua de feina. A pocs mesos de l'Exposició del 29 les institucions van voler amagar aquesta Barcelona que no els agradava, tot i que era la que construïa la nova ciutat, i van enderrocar les barraques properes a la Fira. Per si això era poc, també van edificar un llarg mur al voltant del recinte firal.

Al llarg del segle XX les pedreres acabarien quedant abandonades i reutilitzades. Algunes s'acabarien convertint en abocadors d'escombraries, altres en fossa comuna i en algunes acabarien instal·lant-se equipaments esportius o de lleure, com l'estadi Serrahima, la Fuixarda, el Sot del Migdia o el Jardí Botànic.

Les pedreres d'on van sortir els materials amb que es va aixecar la ciutat de Barcelona van quedar d'aquesta manera amagades a la muntanya, com també quedaria amagada la història dels treballadors que van construir-la tal com la coneixem avui en dia.

Cantera de Montjuïc..

BURXANT ELS BYTES

El negoci de les metadades

Bernat Costa, Sevilla

Són realment gratuïts els serveis que utilitzem a internet? Google, Gmail, Youtube, Facebook, Twitter… són eines que podem usar sense pagar diners, són gratuïtes o en paguem un preu molt simbòlic. Però són gratis aquests serveis? D'on treuen els diners les empreses per mantenir aquests productes, les seves actualitzacions i tota la resta? Moltes pensareu que de la publicitat o dels milions d'usuaris que té Whatsapp i que paguen els 80 cèntims a l'any.

El negoci de totes aquestes empreses està darrera. En les metadades, estadístiques, estudis de mercat per a altres empreses… Per exemple, una multinacional vol treure un refresc i no sap a on col·locar un anunci ni a quina hora, cap problema, amb les metadades (hores a les que ens connectem, amb qui parlem, en quina freqüència) es poden treure conclusions i es pot arribar a saber rang d'edat, hores a les que estem mes connectats, hores en les que dormim… tota aquesta informació la tenen aquestes empreses i la venen. Aquí està el veritable negoci d'aquestes empreses.

No cal que revelin el nostre nom o els nostres missatges, però venen informació sobre les nostres costums, la nostra privacitat.

FOGONS DE TEMPORADA

Dieta neolítica versus dieta paleolítica

Núria May, Masnou

Ara que són tendència, o estan de moda, les mil i una dietes amb virtuts de nova descoberta, o això diuen, segur que heu sentit a parlar de la paleodieta. No són pas pocs els qui ho fan ni pocs els anys que porten fent-ho. Per aquells de vosaltres que no n'hagueu sentit a parlar, la paleodieta es basa, com el seu nom indica, en menjar tal i com ho feia el nostre avantpassat paleolític. Però quina és la diferència substancial entre l'home paleolític i el seu successor, el neolític, o sigui nosaltres, que fa que l'alimentació d'ambdós sigui tant diferent? Doncs un canvi substancial en el mode de vida d'uns i altres degut principalment a la introducció de l'agricultura i a la domesticació dels animals en el seu *modus opreandi* determinant a l'hora d'alimentar-se. Òbviament aquest no fou un canvi que succeís d'un dia per l'altre, domesticar plantes i animals no sembla una tasca fàcil tenint en compte la realitat de fa 10.000 anys a la zona que avui és Iran, però a més, les dues maneres de viure, la de poder obtenir aliments a partir de la caça i la recol·lecció i la de poder menjar a partir de l'agricultura i la domesticació dels animals, varen conviure durant bastants milers d'anys.

El canvi principal que va provocar aquesta manera d'alimentar-se va ser el fet d'abandonar la vida nòmada que caracteritzava els nostres avantpassats, i l'establir-se en comunitats cada vegada més grans, el que avui coneixem com a pobles i ciutats. Els experts porten molts anys discutint els pros i contres que va comportar aquest canvi per a la societat i pel món en general, però referent al que ens pot interessar si ens situem en un article sobre alimentació, cal recalcar que els nostres avantpassats paleolítics s'alimentaven sobretot de carn de caça (animals grans i petits, no oblidem els insectes i no descartem el peix) i de fruites (sobretot), arrels i verdures recol·lectades per ells mateixos. Els cereals, el que avui són la base de la nostra alimentació, no formaven part de la dieta d'aquestes persones, i la seva salut era tant o fins i tot més bona que la que gaudim avui. Alguns, per rebatre-ho, diuen que l'esperança de vida és avui més llarga (discutible ja que està comprovat a partir de restes fòssils que al iniciar-se el neolític, la mitjana en l'esperança de vida va disminuir substancialment respecte la dels seus avantpassats paleolítics), altres diuen que gràcies a aquest canvi ha pogut augmentar la població del planeta (i és veritat, però com ens repartim els aliments? I més important, com tractem la terra que ens els proporciona?). Són moltes les qüestions que es plantegen els experts i el que està clar és que si avui tots ens alimentéssim com ho feien els nostres parents paleolítics no hi hauria prou proteïna animal al món per alimentar-nos. Però segur que moltes coses en podem aprendre, ara que cada cop és més fàcil anar a les botigues i trobar-nos amb productes envasats que ocupen la majoria de lineals del supermercat, preguntem-nos si som capaços d'omplir la nevera d'aliments frescos? Si una part important de la nostra dieta es basa en productes frescos (siguin provinents de proteïna animal o vegetal, de verdures, fruites, fruits secs o tubercles) segurament els plats que elaborarem seran molt més saludables i el nostre cos ho agrairà. Com sempre, no hi ha veritats bones o dolentes, tot depèn del punt de vista de l'observador, i vista aquesta des de la nostra perspectiva el que és segur és que de tot es pot aprendre i que si els paleolítics varen viure, i escampar-se pel planeta, durant tants anys per alguna cosa devia ser.

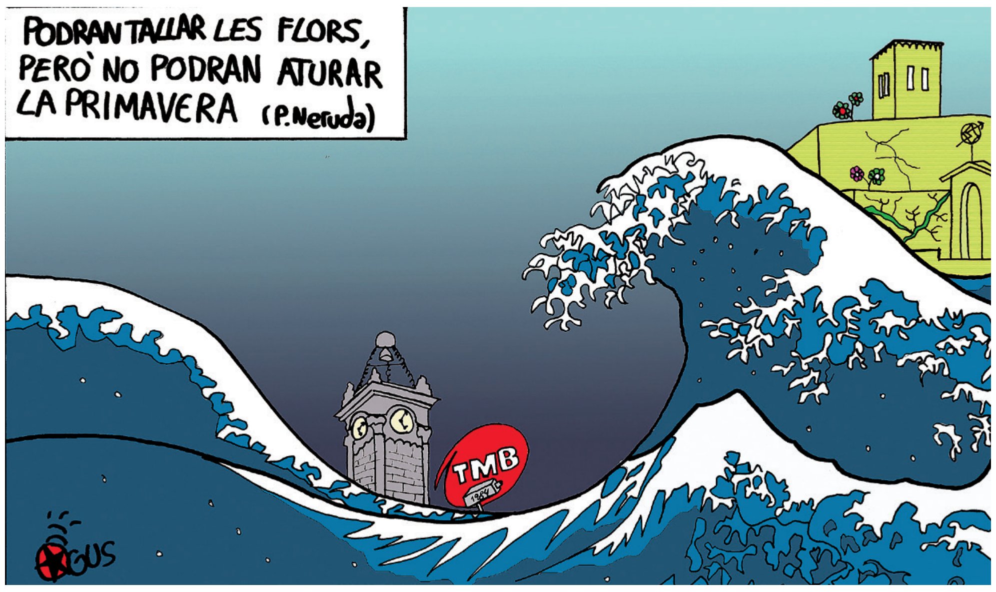
Cargols amb faves

- *500g cargols*
- *1kg fava amb beina*
- *2 cebes tendres*
- *1 manat alls tendres*
- *2/3 tomacons de penjar*
- *Herbes variades (llorer, menta, farigola)*
- *Vi ranci*
- *Oli d'oliva verge extra*
- *Sal i pebre*

Parlant de proteïna animal, us heu preguntat mai perquè seguim menjant cargols? O potser la pregunta correcta seria: perquè hem deixat de menjar la resta de mol·luscs o insectes d'aparença teòricament, i a ulls d'un habitant occidental del segle XXI, desagradable? A mi els cargols m'encanten. El primer que heu de fer si els compreu vius és enganyar-los. Un cop ben nets sota aigua freda, poseu-los en un olla amb moltes herbes, sal i aigua freda i arrenqueu el bull. Veureu que a mesura que augmenta la temperatura els cargols van morint, i queden fora de la closca, és el que passa quan mengem animals, que cal que es morin abans de poder gaudir de la seva carn. Som omnívors, ves. Deixeu que bullin 10 minuts a foc suau.

Mentrestant peleu les faves de la seva beina, feu un sofregit suau amb la ceba i l'all tendre tallats fins. Afegiu el tomàquet rallat, deixeu que cogui, salpebreu i afegiu les faves. Mulleu primer amb un raig de vi ranci i un cop evaporat, afegiu els cargols i cobriu amb l'aigua justa. Deixeu que estofi el conjunt uns 20 minuts o fins que faves i cargols siguin tendres. Podeu perfumar el guisat amb alguna herba aromàtica i acabar amb una picada. Ha de quedar sucós. Un plat amb el que els nostres parents paleolítics se n'haurien llepat els dits.

UN TOC D'HUMOR...

EL POEMA

Infinits Universals

Si penses que ets petit i que el somriure
encara no és per a tu, que et cal saber
com envestir el futur que tu vols ser,
afanya't a alenar, sumar, fer viure.
Si creus que cal llaurar, que cal escriure
mil somnis cada dia per poder
trobar el desig exacte, el sant voler,
practica'ls per morir, glatir, reviure.

Cal avançar, fer, dir, esplomissar
les pors que et fan cridar i et fan sofrir.
Si cal, pispar a qui es vol lucrar. Errar,
contravenir, burxar o malferir.
Lluitar, boixar i no doldre's ni acatar.
I esdevenir. I sí, desobeir.

Carles Rebassa
Inèdit.
(Poema escollit per David Caño)

LITERATURA

Afirma Pereira

Josep Rius

Hi ha un seguit de paraules que et venen a la memòria després de llegir *Afirma Pereira*: periodisme, compromís, Lisboa, psicoanàlisi, salut, crepuscle, intel·lectual. I unes quantes preguntes, diguem-ne de fons: qui és l'amo de les paraules? Què pot i què ha de fer? I també unes reflexions sobre literatura i crítica literària; sobre la relació entre l'art/literatura i la política/societat.

La trama: estem als anys 30, el personatge principal, Pereira, és un home tranquil, vidu, sense idees polítiques, periodista que s'encarrega de la secció cultural d'un diari lisboeta. Una sèrie de fets arrel de la seva relació amb un jove, Monteiro Rossi, el fan canviar d'actitud respecte de la dictadura de Salazar a Portugal, de la guerra civil espanyola, del seu ofici i de la seva pròpia vida. Tota l'acció passa aproximadament en un mes.

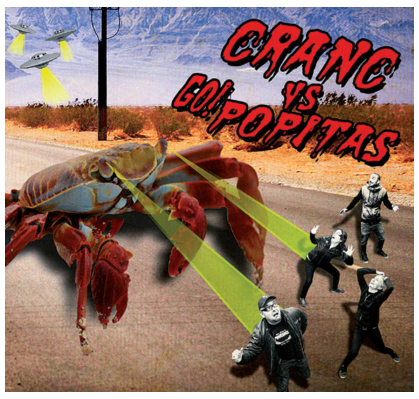
Perquè Pereira fa aquest canvi en un temps tan breu? Quines raons li porten a actuar com ho fa? Aquesta és una qüestió que el lector es farà i a la que respondrà en funció del tipus de lectura que faci. Una lectura més psicològica del personatge posarà l'accent en les circumstàncies personals, mentre que una lectura més "social" ressaltarà la influència determinant de l'ambient social i polític del Portugal d'aquells anys. L'autor deixa llibertat al lector per a que faci la seva interpretació.

Però no sempre és així. A través de l'obra veiem a l'autor. A *Afirma Pereira* sabem de la seva posició vers la dictadura de Salazar, vers el compromís polític, vers una sèrie d'escriptors portuguesos... veiem la seva reflexió sobre el paper dels intel·lectuals, d'aquelles persones que "saben" i que sabent, no poden callar. Crida l'atenció, però, que a *Afirma Pereira* la sortida que prenen aquests intel·lectuals davant de la societat que els toca viure és l'exili. Per descomptat, Pereira no tindrà altre remei, però i la resta? I el doctor, els escriptors portuguesos que s'anomenen a l'obra? No tenen més sortida que marxar del país, exiliar-se? No haurien, o millor dit, no tindrien l'obligació moral d'ajudar a la seva gent? D'altra banda, qui, si no és ell mateix, té dret a demanar a un escriptor, artista o intel·lectual, que no marxi de l'atmosfera opressiva de la dictadura del seu país, a exigir-li que es jugui la llibertat o la pròpia vida? No crec que siguin preguntes que tinguin una resposta fàcil. No hi ha receptes. De vegades és moralment obligatori quedar-se, però altres vegades el que és obligat és marxar, i no només per por a la repressió. El tema ha estat tractat nombroses vegades a la literatura, com per exemple, a *Un enemic del poble* d'Ibsen o *El misantrop* de Molière.

En resum, una novel·la d'aquelles que té la relativament rara virtut de plantejar-nos a través de l'acció una sèrie de qüestions ètiques importants que no han perdut actualitat. Llegiu-la.

Antonio Tabucchi.
Edicions 62
Barcelona, 2002

MÚSICA

Cranc vs Go Popitas Split

Maria Álvarez

Després de l'èxit del seu últim treball *Sempre enrere* els andreuencs Cranc ens sorprenen amb un *split* compartit amb Go Popitas, de L'Hospitalet de Llobregat. Per aquest treball els Cranc han comptat amb la incorporació a la banda del santsenc Albert Marquès, que aporta un so de guitarra fresc i refinat. Aquest treball sortirà en format vinil de 7" i incorpora tres cançons de cada banda. El disc esta co-editat entre els Cranc, Upstairs estudi i el segell Ojalamemuera Records. Els Cranc segueixen en la seva línia de punk rock melòdic amb lletres de crítica i compromís social. Entre elles hi ha la cançó "Victòria", que van treure al desembre per la campanya de suport als detinguts i detingudes a la vaga general del 29m de 2012. D'altra banda els Go Popitas perfilen 3 temes de punk rock *yeyé* que no deixaran a ningú indiferent, punk rock desenfadat, divertit i molt ben fet. Està prevista la presentació d'aquest disc pel proper dia 2 de maig a l'auditori de Can Batlló, on participaran també els gironins Milenrama, que presentaran el seu últim CD *Impotencia inducida*.

MÚSICA

Ara toca volar

David Vázquez

Ens trobem davant del tercer treball de la banda de Tàrrega (Lleida). En una situació normal, aquest hauria de ser el disc de consolidació i, de fet, ho és. Ho és a molt nivells, però sobretot en quant al component de qualitat que demostra la fermesa d'un àlbum cuidat des del primer fins el darrer detall. Obren amb un potent *boogaloo rumbero* anomenat "El Primer Estiuet", títol que obre el disc i que el tanca en versió *remix*. Si hem de triar alguna cançó, l'elecció no és gens fàcil. "La Fonda de l'Hotel Espanya", "Les Punyalades" o "Vudú" són temes molt diferents entre ells però que donen moltes pistes de fins a on poden arribar els de l'Urgell pel que fa a la construcció de cançons rodones i en majúscules. En quant a col·laboracions, també és un disc molt ric i variat, tant pel que fa a les veus, com pels instruments de tota mena. Actualment es troben presentant-lo arreu del territori, allà on les forces arriben que no és poc; perquè són uns autèntics lluitadors tal i com estan les coses perquè es creuen el que toquen i perquè transmeten el que canten. Amb el seu actual directe, la festa està assegurada. Molta sort i a acabar-ho de consolidar.

Naraina
Kasba Music 2014

Espai de trobada entre projectes socials, de proximitat i cooperatius

Jornades Barris cooperatius, ciutat comuna

Ivan Miró

Aquestes jornades, una proposta treballada des de Cooperasec, l'Ateneu Cooperatiu la Base, Can Batlló, La Ciutat Invisible, la Xarxa d'Economia Solidària, La Col, l'Observatori Metropolità de Barcelona, Raons Públiques i totes aquelles que se sumin al procés, i que tindran lloc el divendres 4 i el dissabte 5 d'abril a Can Batlló, neixen de la necessitat d'obrir un espai de pensament, trobada, coordinació, aprenentatge i discussió entre aquells projectes socials que tenen un arrelament al territori i que practiquen la cooperació social als nostres barris.

En els darrers anys de lluites contra l'ajust estructural capitalista, hem viscut no només intenses protestes al carrer, sinó també l'emergència i la consolidació d'espais i xarxes que intervenen en la vida quotidiana dels territoris, que autogestionen recursos a escala local i que es constitueixen en una força material per a la transformació.

Aquesta dimensió espaial i material, basada en la cooperació social, va articulant a escala urbana una geografia política antagonista a partir de centres socials, ateneus, cooperatives de treball, grups de consum, equipaments autogestionats, horts i solars comunitaris, xarxes d'intercanvi i suport mutu, etc, que aposten per la reapropiació cooperativa dels barris i la crítica pràctica de la ciutat capitalista. Estem dibuixant un esbós de ciutat comuna.

Avui és important obrir un espai de reconeixement entre totes aquestes experiències, posant l'accent en la dimensió material i econòmica dels processos.

En primer lloc, es vol analitzar en quin entorn estem aixecant les nostres experiències, realitzar una crítica de l'economia política metropolitana i propulsar, plegades, un relat col·lectiu capaç de disputar l'hegemonia discursiva de la marca Barcelona. En segon, es vol posar en comú què entenem per un barri cooperatiu. Com estem substituint les relacions socials capitalistes per pràctiques de cooperació social en els territoris? Entenent cooperació de forma àmplia: economia social i solidària, autogestió de la vida quotidiana, tasques de cura, equipaments, recursos, urbanisme popular, ajuda mútua, béns comuns urbans... però posant accent en allò material. Què ens manca? Quines dificultats i límits tenim? Quines potències i horitzons?

En tercer lloc, es vol articular la coordinació entre barris, la intercooperació entre experiències i crear un espai d'enunciació política compartit, així com pensar com ens reapropiem, a escala de ciutat, de les dimensions econòmiques avui organitzades pel capitalisme i que desitgem, i necessitem, col·lectivitzar: habitatge, formació, cures, abastaments, subministres, serveis, finançament, cultura, educació, consum, treball, transport, alimentació, patrimoni, energia, salut, oci, festa, tecnologia, logística, comunicació... Com col·lectivitzem Barcelona?

L'objectiu és crear un recorregut comú i perdurable, entre totes, que respecti la singularitat de les experiències i els barris i que, a la vegada, ens doti de força per acabar amb la Barcelona del Diner. Es vol avançar, en la mesura que vivim barris cooperatius, en la conquesta de la ciutat comuna. Ho fem juntes?

AGENDA

Estigues al corrent del dia a dia del barri a **laburxa.cat**

Abril 2014

Dissabte 5 d'abril, 10:30h
Jornada de reflexió, crítica i acció creativa entorn al fet carcerari
Auditori de Can Batlló(Constitució, 19)

Dimarts 8 d'abril, 19h
Presentació del llibre Inventari de Can Batlló: Teixint una història col·lectiva. Diversos autors. Coord. LaCol. Segell Riera de Magòria
Sala d'Actes de les Cotxeres de Sants. Plaça Bonet i Muixí, 4a planta.

Divendres 11 abril, de 16:30h a 18h
Macrogimcana infantil
Escola Barrufet. Passatge del Vapor Vell, 7.

Dissabte 12 d'abril. Tot el dia
Inauguració rocòdrom Can Batlló
Competició d'escalada
Can Batlló (Constitució, 19)

Dissabte 12 d'abril, de 11h a 20h
Merkadillo punk
Can Batlló (Constitució, 19)

Dissabte 12 d'abril, 17h
Acte campanya justícia per Juan Andrés Benítez
Auditori de Can Batlló

Diumenge 13 abril, de 11h a 14h
Maleta de jocs gegants
Escola Gayarre. c/ Gayarre 54

Divendres 18 abril, 19h
Casal Independentista de Sants
Nit de jocs

Dimarts 22 abril, de 18:30h a 19:30h
Taller de Pintar Mandalas
Grup d'Opinió Amfora, c/Alpens, 32.

Dijous 24 d'abril, 19:30h
Xerrada-presentació del llibre "Transformar el mundo. Revoluciones burguesas i revolución social" amb el seu autor Neil Davidson, historiador i membre de la Campanya Independència Radical a Escòcia.
Organitza En lluita
Casal Independentista Jaume Compte

Divendres 25 d'abril, 17h
Presentació del llibre sobre Can Batlló
Auditori de Can Batlló

Dissabte 10 maig
V Caminada Sants–Montserrat
Plaça Sants

Cada dimarts, de 20:30h a 22h
Intercanvi d'idiomes
Ateneu La Base. c/ Hortes 10 (Poble Sec)

Cada dimecres, 19h
Campanya #StopPujadesTransport
Metro Plaça Sants

Cada darrer dijous de mes, 21h
BALLuga't i aprèn a ballar danses d'arreu
Esbart Ciutat Comtal. c/ Miquel Bleach, 32

Tots els dilluns i dijous (18-20:00)
Taller Muay Thai
CSA Can Vies (Jocs Florals, 41)

Tots els Dimarts i divendres (11 – 13:00)
Preparació física
CSA Can Vies (Jocs Florals, 41)

Tots els dilluns, 18h
Aprenem Juntes
Ateneu Llibertari (Maria Victòria, 10)

Tots els dimarts i dijous (18:30)
Distribuidora editorial La Malobe'ema
Ateneu Llibertari de Sants (Maria Victòria, 10)

El tercer divendres de cada mes (18-24h)
Nit de Jocs al Casal
Casal Independentista Jaume Compte (Muntadas, 24)

Dilluns a divendres de 10h a 13h
Tardes : de dilluns a dijous de 18h a 21h, i divendres, de 18h a 22h
Dissabtes, de 10h a 21h
Bar / Espai de trobada
Can Batlló (Constitució, 19)

Dilluns, dimarts, dijous, divendres i dissabtes de 10h a 13h
Tardes : dilluns, dimarts, dimecres i dijous de 17h a 20h; i divendres de 18h a 21h.
Biblioteca Popular Josep Pons
Can Batlló (Constitució, 19)

Dilluns, dimarts i dimecres
Espai de preparació física
Can Batlló (Constitució, 19)

Cada dilluns i dimecres, de 10h a 13h + de 16h a 19h
Fusteria
Can Batlló (Constitució, 19)

Dimarts, de 11h a 13h i de 18 a 19h.
Divendres 11 a 13h
Hort comunitari
Can Batlló (Constitució, 19)

Tots el dimecres (10:00)
Tallers d'oficis d'infraestructures i fusteria
Can Batlló (Constitució, 19)

LaCol

Col·lectiu de joves arquitectes que treballen des del barri de Sants, amb l'arquitectura com una eina per la transformació social.

La Col presenta el seu primer llibre, "Inventari de Can Batlló, teixint una història col·lectiva", el segon número de la col·lecció Riera de Màgoria. El llibre recull aportacions de diferents mirades sobre un mateix projecte i ens convida al debat obert de la configuració d'aquest espai al barri.

Col·lectiu d'arquitectes La col — La col

"Com la pròpia complexitat de Can Batlló, els articles són molt diferents entre ells"

Mercè Esteban

Com neix la idea de fer un llibre sobre Can Batlló?

El procés comença quan es constitueix la Col·lecció Riera de Magòria, una col·lecció de temàtica localista de Sants, Hostafrancs i la Bordeta acollida pel Secretariat d'Entitats i vàries entitats que es constitueixen com a associació.

Comencen a buscar temàtiques i persones per publicar números i ens proposen de fer un llibre, ara fa tres anys. Com a col·lectiu ens engresca la idea i com que estàvem destinant moltes energies amb Can Batlló de seguida vam decidir de què fer-lo.

Com enfoqueu l'elaboració del vostre primer llibre?

La idea era abastar diferents mirades, tant temàtiques com històriques, d'un mateix projecte donant veu a persones que tenen molt més coneixement que nosaltres i que ens poden posar enfocaments sobre la taula que ajudin a reflexionar. Per fer-ho vam plantejar una tipologia basada en un recull d'articles que aplegués la complexitat de Can Batlló, més enllà de si el llibre era menys o més lineal i lligat.

Nosaltres ens hem encarregat de la coordinació, la selecció d'autors i n'hem fet el seguiment. El vam començar fa tres anys i ara el faríem molt diferent; era un procés nou per nosaltres que s'ha allargat molt; mentre l'elaboravem hem anat coneixent més persones, punts de vista i les coses han anat evolucionant.

Com vàreu decidir els articles i els articulistes?

Primer vam pensar amb la idea que teníem del llibre, com un recull d'aportacions amb mirades diferents respecte Can Batlló, i després de rumiar quins punts concrets trobàvem interessants de cobrir vam anar a buscar les persones que hi havien treballat. Com la pròpia complexitat de la temàtica, els articles són molt diferents entre ells; n'hi ha que són molt divulgatius i d'altres que han agafat un to més acadèmic, o més vivencial. La varietat també es troba en la forma com els autors han viscut Can Batlló i això també ajuda a donar la complexitat i la diversitat de la mirada.

El llibre s'acompanya d'imatges i il·lustracions. Com heu triat els il·lustradors?

La col·lecció planteja aquests llibres amb moltes imatges que, principalment, han sigut aportades pels propis autors. La presentació de la portada és de l'il·lustrador Joan negrescolor..

En aquest recull d'aportacions li heu donat algun fil conductor?

Tot i que va costar decidir-nos, al final vam organitzar-los cronològicament. Comença amb un article històric que parla de quan es forma la Bordeta, seguit d'un altre que recull la història de les dues grans propietats de Can Batlló, els Batlló i els Muñoz. Continua amb un parell d'articles que aborden les sinergies de l'època industrial quan es va dividir amb petits tallers. Després, ja entrant en el moviment veïnal, n'hi ha un que tracta el moviment veïnal dels anys 80 fins just a l'entrada, i un altre que sota el nom de "Dos anys a Can Batlló: somnis que es fan realitat" parla dels dos primers anys de Can Batlló.

> "La idea era abastar diferents mirades, tant temàtiques com històriques, d'un mateix projecte"

Després de la trajectòria històrica des de diferents perspectives, hi ha un article que dibuixa un futur possible a partir d'una anàlisi de l'urbanisme que ha implicat la transformació a Can Batlló; es fa un estudi del procés actual —i dels nous projectes— de Can Batlló per plantejar quin futur podria venir.

L'article basat en la comparativa entre Can Batlló i Can Ricart, que parla de les fàbriques de creació i, finalment, un altre que reflexiona sobre la transformació dels recintes industrials, tanquen el recull del llibre des d'una visió més global.

En aquesta línia, hi havia d'haver un parell d'articles més que, des d'un enfocament més econòmic i sociològic, contribuïen amb contingut interessant, però al final no van sortir; una llàstima perquè haguessin sigut una bona aportació.

El pròleg de l'Itziar González aporta un recull de tots els articles i li dóna, també, un cert sentit al perquè d'aquestes temàtiques.

On es podrà trobar i quan podrem tenir-lo entre les mans?

Es distribuirà ben aviat a diferents punts del barri: a la Ciutat Invisible, a Cotxeres, a Can Batlló, al Terra d'escudella, a l'Abacus, a la Col i suposo que en algun espai més.

Se'n farà una presentació?

Hi haurà dues presentacions del llibre: una d'oficial alineada amb la col•lecció, el 8 d'abril a Cotxeres de Sants; i una altra a Can Batlló el 25 d'abril. La idea d'aquesta última presentació és aprofitar la possibilitat de parlar del projecte per plantejar un debat obert on els autors puguin fer una aportació que tingui a veure o no amb el llibre, per reflexionar junts sobre quin Can Batlló ens imaginem. Així podrem tenir un espai de reflexió, que el dia a dia no ens permet i sempre ens té amb debats de claus i d'horaris.

Hi ha hagut al llarg del procés de l'elaboració del llibre, alguna altra trobada dels autors?

No, ara a la presentació de Can Batlló es trobaran per primera vegada per parlar del llibre. Quan ens anàvem reunint amb els diferents autors sí que els donàvem una visió de què seria el llibre i què s'hi podia trobar, però no saben exactament què han escrit els altres. Llegir-ho per complet cap d'ells ho ha fet, ara es trobaran amb el resultat final a la mà i amb la possibilitat de debatre.

la Burxa

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants.
No ens fem responsables dels articles d'opinió.
Publicació mensual.

En aquesta Burxa han col·laborat: Enric Adell, Maria Álvarez, Amadeus, Beñat Zaldua, Lluís Torres, Josep Rius, Manel Ros, David Vázquez, Dani Martínez, Oriol Rigola, Bernat Costa, Comisió Legal Can Vies, Plataforma de Suport a Can Vies, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Agus Giralt, Núria May Masnou, Dani Martínez, Acció Llibertària de Sants, Víctor Obregón, Jes Orquadi, Gemma Parera, Dídac Prat, Rubén Molina, Albert Garcia, Sergi Rugrand, Víctor Cebellán, Ivan Miró.

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimarts a les 20.30h – Maria Victòria, 10 | **Arran Sants** – www.arran.cat | **Assemblea Indignada de Sants** – acampadasants.wordpress.com | **Ateneu Llibertari de Sants** – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | **BarriSants** – www.barrisants.org | **Can Batlló** – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | **Casal Independentista de Sants Jaume Compte** – Muntadas, 24 – cisjaumecompte.cat | **Castellers de Sants** – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | **Centre de Documentació La ciutat invisible** – Riego, 37 – www.arxiu.laciutatinvisible.coop | **Centre Social Autogestionat Can Vies** – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrisants.org | **Centre Social de Sants** – Olzinelles, 31 – www.centresocialdesants.org | **Colla bastonera de Sants** – collabastonerasants.wordpress.com | **Cooperativa de consum Faves Comptades** – Muntadas, 24 | **Cooperativa de consum Germinal** – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | **Cooperativa de consum Panxa-contenta** – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71, 1 – panxacontenta.wordpress.com | **Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M** – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | **Creación Positiva** – www.creacionpositiva.net | **Diables de Sants** – www.diablesdesants.cat | **El Tatanet Associació per la Criança Compartida** – eltatanetsants.blogspot.com.es | **Endavant Sants** – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | **Espai Obert** – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | **GuifiSants** – www.guifisants.net | **Jóvens de les Terres de l'Ebre** – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | **Koitton Club** – Rossend Arús, 9 – koittonclub.blogspot.com.es | L'Escletxa – www.lescletxa.cat | **La ciutat invisible** – Riego, 35-37 – www.laciutatinvisible.coop | **LaCol col·lectiu d'arquitectes** – Ciceró, 5 – www.lacol.org | **La Fàbrica de Sants** – Vallespir, 18 | **Negres Tempestes** – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | | **Sants TV** – www.sants.tv | **Terra d'Escudella** – Premià, 16 – www.tdk.cat | **Universitat Lliure** – www.sants.unilliure.org | **Xarxa de Biblioteques Socials** – www.xarxabibliosocials.org